

8164 prope Nolam rep., dum cisterna effoditur; est Pompeiis apud Iohannem Beacall.

A S I L I C A ?
 { II · CEI }
 CTAE · I
 p LV RIB · I

Ioh. Schmidt descripsit a. 1879.

8165 S. Paolo Belsito prope Nolam.

C · AVFVSTIVS
 · TERPNVS
 // // // // AC AVC

Colonna-Stigliano descriptam dedit.

2 TERENVVS traditur. — 3 mag(ister) potius quam sac(erdos).

8166 a Sant' Erasmo di Saviano, prope Nolam all' angolo della strada di Somma Vesuviana poco prima della casa del vescovo di Muro D'Ambrosio.

C · HERVCIO
VRBANO

Iosephus Faraone misit a. 1879.

XXXX. HERCVLANEVM (p. 156).

ad n. 1405. Delineata reperitur in tabulis Herculansium antiquitatum causa paratis vol. I n. 67.

ad n. 1421. Vere rep. est Herculanei m. Nov. a. 1871 testibus actis visis Dresselio.

8167 parva ara marmorea rep. Herculanei m. Nov. a. 1872.

SALVTI
SACRVM

ad n. 1407. Delineata reperitur in iisdem tabulis vol. I n. 58.

ad n. 1465. Fortasse est fragmentum musei Neapolitani editum n. 3229.

Ex actis effossionum excerpit Dressel.

8168 extra Herculaneum in villa, unde papyri prodierunt, rep. a. 1759 in fragmentis pilae cuiusdam, quae creditur sustinuisse protomen aeneam notam sub Senecae nomine ad latus repertam.

a. letra igual á las otras sobre un pedacillo de marmol WEBER 16 Nov. 1759 p. 264. Vide ad c quae habet PADERNI.

b. en continuacion del otro termine y inscripcion [id est c] se ha encontrado dos appartenientes pedazos, de cerca 1 pal. $\frac{1}{2}$ cadauno de largo, y grueso 6 por 5 onz. con la letra [deest tabula] WEBER sine die p. 264. Due pezzi di marmo cipollazzo, forse parte di questo termine [id est c], con queste lettere, e altro pezzo di onc. 5 per 6, sono larghi li detti pal. 1 e onc. 6 ciascuno CATAL. B 7 Dec. 1759 p. 265.

c. pedazo de marmol zibolazo de cerca 1 palmo en quadro y 5 de largo WEBER 16 Nov. 1759 p. 263. Termine di marmo biscio la metà caduto e franto in molti piccoli pezzi... mancano de' caratteri alla piccola iscrizione che in esso vi è formata di bel carattere; ciò de' quali sossistono sono li seguenti in dui diversi pezzi, in uno è [id est a], l'altri caratteri che devono seguitare sono li seguenti [id est c]. ma fra li primi e questi ultimi mancano lettere PADERNI 17 Nov. 1759 p. 264. Termine di marmo cipollazzo alto con la base pal. 5, largo pal. 1 e grosso onc. 9, rotto in molti pezzi CATAL. B 17 Nov. 1759 p. 265.

Weber: Paderni:

T Tʸ

Catal. B:

VU

Weber 16 Nov.: Weber 22 Nov. (inde Paderni: Catal. B: tabula Petrae):

SPIS· Q SPIS· Q Ξ SPIS· TIISPIS Q

Fragmentorum horum hodie deperditorum memoriam servarunt relationes eorum qui effossionibus Herculansibus institerunt Caroli Weber et Camilli Paderni elenchique rerum eruderatarum ab iisdem conscripti; quae omnia ex actis scriptis diligenter collecta edidit Iulius de Petra in commentario *i monumenti della villa Ercolanese* (inserto parti priori voluminis eius de quo dixi in add. ad p. 89), cuius commentarii paginas supra adscripsi. Restitutionem autem quam ibidem (p. 173. 265) temptavit Comparettius TELESPIS | Q, id est *Teles Pis(onis) q(uadrataris)*, defendi non posse cum rerum periti statim intellegant, non opus est hoc loco repetere quae contra Comparettium disputavi *Archaeologische Zeitung* 1880 p. 32. Quid vero fuerit in pila ut certo demonstrari non potest, ita ne probabilia quidem ut proponeremus nobis successit. Nam quae illo loco commendavi T·EPPVLEIVS·THESPI | DE·SVA·PEQ, ea recte monuit Petra spatium excedere; pila enim cum lata fuerit palm. 1, pars scripta quae prodiit, si vere pictura archetypi mensuram aequare dicitur, lata circiter palm. $\frac{1}{2}$, desiderantur tot fere litterae quot supersunt, cui numero apta restitutio probabilis nulla reperiri potuit. Augustus Mau quod proposuit (*Bull. dell' Inst.* 1880 p. 126) THESPI | Q ut spatio recte se accommodat, ita et secundum fragmentum excludit nec perspicitur Q quid significare potuerit; nam quaestores servi familiae imperatoriae a privatae domus collegio abhorrent.

XLI. NEAPOLIS (p. 170).

ad p. 170. De nominibus civium Neapolitanorum quae refert Strabo, confirmavit titulus nuper Neapoli ex vetusta ecclesia S. Iohannis maioris extractus, quem edidit Antonius Sogliano *Archivio storico per le provincie Napoletane* 1 (1874) p. 567:

ANOZ MAMEPKOY KAI OI YO
 PAKAEI ANEΘHKAN

ad n. 1492. Cf. *Docum. ined. per la storia de' musei d' Italia* vol. 2 p. 51. — Ian. Aspr. Galanti in commentario 'de regione Herculansensi Neapoli' (inserto voluminis Pompeiani, de quo dixi ad p. 89, parti priori p. 105 seq.) 'miraculorum libelli ex actis S. Agrippini' (editi apud Mazochium de SS. Neapolitanae ecclesiae episcoporum cultu Monum. III) affert duos locos alterum partis primae scriptae ante saec. VIII, ubi nominatur 'mulier aliqua nomine Panara in supra dicta civitate Neapolitana habitans regione Herculense', alterum partis tertiae scriptae saec. X, ubi est: 'dum pergeret in regionem videlicet Herculensem, plateam Furcillensem'. Idem adnotat in regione ea Furcillensi, in vico modo *dei Ferrari* sive *dei Chiavettieri*, quondam *dei Tarallari* appellato adhuc esse templum olim dictum S. Mariae 'ad Hercules', nunc S. Salvatoris *dei Chiavettieri*.